

„Legyetek áldottak!” - Egy fiatal leány szép, hálás köszönete az ápolónőknek

Szerző: Szerk. (2021-04-14)

1 / 4 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/legyetek-aldottak-egy-fiatal-leany-szep-halas-koszonete-az-apolonoknek/> internetes címről származik. A cikket 2021-06-24 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Egy 18 éves leány fontosnak találta levélben megköszönni az ápolónőknek, hogy az utolsó pillanatig végigkísérték nagyapját, aki belehalt a koronavírus megbetegedésébe. Nagy vigasztalás forrása lehet mindazok számára, akik nem tudtak végső búcsút venni szeretteiktől.

Szerző: Szerk. (2021-04-14)

2 / 4 oldal | © Katolikus.ma

Ez a fiatal leány nem tagadta, hogy a sorstól kegyetlen igazságtalanságnak érezte a kórházi látogatások tilalmát, de ennek ellenére tollat ragadott, hogy köszönetet mondjon és imáiról biztosítsa az ápolónőket. Egy ragyogó levél, amelyet nagyanyja teljes titoktartás mellett juttatott el az Aleteia szerkesztőségébe, hogy megossza a hírt erről a szép tettről és tanúságtételről.

A 18 éves fiatal leány sajnálja, hogy nem tudott fizikailag elköszönni a koronavírus-megbetegedés miatt kórházban fekvő nagyapjától, de bizonyos belső megbékélésre talált, amikor megtudta, hogy az ápolónők, néha naponta kétszer is, felolvasták a betegnek a mindennap érkező leveleket, amelyeket gyermekei és unokái írtak. Nagy vigasz ez mindazoknak, akik nem tudtak beteg hozzátartozóik mellett lenni, ugyanakkor szép hitvallás is.

„Kedves ápolónők!

Legyetek áldottak! Hála nektek, tudom, hogy nagyapám békével távozhatótt. Tudta, hogy szereti őt a családja, és főként hogy mellette vagytok, és ezt nem lehet meghálálni. Elképzelem, hogy a szolgálat milyen kimerítő számotokra ebben a bonyodalmas időszakban, amikor megállás nélkül rendelkezésre kell állnotok a betegek mellett, és sokszor kell szembesülnötök a betegek halálával, legyetek ezért áldottak! Amikor megtudtam, hogy nem búcsúzhatok el nagyapámtól, sokat sírtam. Ezt igazságtalannak éreztem. De mondok valamit: megvigasztalódtam és

Szerző: Szerk. (2021-04-14)

3 / 4 oldal | © Katolikus.ma

ma már megbékéltem avval a gondolattal, hogy elment. Békében vagyok, mert a legnagyobb vágyam teljesült, hála nektek: nagyapámat szeretet vette körül élete legvégső pillanatáig. Én azt hiszem, hogy az egyetlen dolog, ami számít, az az, hogy szeretve legyünk. Mindegyik levelemben említettem a hitet. Tudom, hogy ez különös és néha érthetetlen, főként, amikor olyan személyt kísérünk, aki távozni készül. Ti kedvesen felolvastátok neki leveleimet, és ha nem is érintettek meg titeket, akarom, hogy tudjátok, hogy imádkozom értetek és családjaitokért. A remény tartotta meg nagyapámat, és amikor az égben lesz, vigyáz rátok, kis angyalaira, akik elkísértétek őt a lassú, békés álomba, átadva őt a halál misztériumának, amit még 18 évem magaslatából sem fogok fel egészen. A halál könnyörtelen, de a hit szépséges. Teljes szívemből remélem, hogy ezt nem felejtitek el! Legyetek bátrak! Nem vagytok egyedül! És még egyszer hálás köszönet önfeláldozásotokért, százszorososan fogtok érte jutalmat nyerni. Az unokája.”

Fordította: Dr. Seidl Ambrusné

Forrás: Aleteia

Szerző: Szerk. (2021-04-14)

4 / 4 oldal | © Katolikus.ma